Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

9 КВІТНЯ 1958 року СЕРЕДА №7(54) Ціна 15 коп.

Колектив нашого інституту одностайно схвалює історичне рішення першої сесії Верховної Ради СРСР п'ятого скликання про одностороннє припинення Радянським Союзом випробовувань атомної і водневої зброї.

НАШІ КРАЩІ ЛЮДИ.

На фізико-математичному факультеті часто можна почути: «Як Олег скрізь встигає: і відмінно навчається, і виконує велику громадську роботу, і в спортивних змаганнях бере участь, і виступає в оркестрі народних інструментів!».

Мова йде про О. Семка — секретаря комсомольської організації факультету, чуйного, ввічливого товариша, відмінника навчання, персонального стипендіата.

На практику

У цьому навчальному році вперше в інституті проводитиметься практика студентів IV курсів фізичної спеціальності (фізико-математичний факультет) та студентів III курсу мовно-літературного факультету з відривом від занять.

Студенти фізико-математичного факультету проходитимуть практику на авторемонтних заводах міста. До практики в інституті була проведена відповідна робота: складено програму з виробничої практики, крім своїх викладачів-методистів, запрошені, ще фахівці-спеціалісти авторемонтної справи з інших технічних вузів; для кожного практиканта виготовлена робоча документація (схема, звіт і ін.). Перед виходом на практику в інституті була проведена настановча конференція. На заводах інженерно-технічним персоналом будуть прочитані лекції на спеціальні теми.

Студенти III курсу мовно-літературного факультету (укр. відділ) проходитимуть практику в школах-інтернатах Києва та Білої Церкви. Студенти вже ознайомилися з формою та змістом позакласної виховної роботи. Кожному практиканту персонально буде дано розроблену програму виховної роботи для повсякденного керівництва.

І. РЕМ.

Останній дзвоник...

Останній день навчання, остання лекція, останній дзвоник...

В аудиторію, де навчається IV курс дошкільного відділу, безперервним потоком йдуть студенти. Це наші молодші товариші — студенти I і II курсу, які прийшли поздоровити нас, випускників, із закінченням навчання.

Секретар комсомольського бюро факультету В. Бондар та студенти В. Рудик і В. Заскока від імені всіх присутніх бажають нам найкращих успіхів у праці та особистому житті. Як іменинницям, підносять нам живі квіти, торти, листівки.

Хвилюючись, ми дякуємо нашим товаришам, комсомольському бюро факультету за увагу і щирість, бажаємо успіхів у праці і щастя в особистому житті всім студентам факультету.

З. ТОВСТОЛЯК,
Л. САМАРДАК.

ГОРЬКОВСЬКІ ДНІ В ІНСТИТУТІ

Урочисто відзначені горьковські дні в нашому інституті, який носить ім'я великого письменника. На всіх факультетах були проведені літературно-музичні вечори. В академічних групах агітатори провели тематичні горьковські бесіди.

В інституті організовано велику книжкову виставку, присвячену творчості письменника. Інститутським кінолекторієм для студентів і викладачів було організовано перегляд документального фільму «О. М. Горький», книжковим кіоском — продаж творів великого письменника.

28 березня в актовому залі відбулося розширене засідання Вченої Ради інституту, присвячене знаменній даті. З цікавою доповіддю «О. М. Горький — великий пролетарський письменник-гуманіст» виступив проф. Д. В. Чалий.

Доцент Д. П. Шутенко в доповіді «О. М. Горький і питання розвитку сучасної літератури» навів яскраві факти титанічної роботи великого майстра слова з молодими письменниками. Ряд цікавих питань було висвітлено у доповіді кандидата мистецтвознавства Л. Й. Височинської на тему «О. М. Горький і музика».

Після засідання відбувся великий концерт, в якому були виконані улюблені твори Горького, а також твори самого письменника.

НАШІ ГОСТІ

Кілька днів у нашому інституті перебували працівники народної освіти Узбецької РСР. Серед них: начальник відділу педвузів Міністерства освіти УзРСР М. Пулатов, директори педінститутів — Кара-Калпацького — С. Камалов, Термезького — У. Абдукаюмов, Кокандського — У. Расулов, Наманганського — З. Міртурсунов, Ташкентського вечірнього інституту — А. Бабажанов, заступник директора Ташкентського педінституту Р. Маллін.

За ці дні відбулось кілька теплих зустрічей працівників нашого інституту з гостями. На цих зустрічах відбувся обмін думками з ряду питань, які стосуються дальшого поліпшення системи підготовки учительських кадрів.

Гості виявили великий інтерес до питання підготовки вчителя співів і вихователя школи-інтернату. Наші друзі ознайомилися з навчально-матеріальною базою інституту і з постановкою виховної роботи на факультетах. Їх зацікавила і постановка науково-дослідної роботи і читання курсів педагогічних дисциплін та проведення педагогічної практики.

Цікавою була розповідь гостей про досвід заочного навчання в Узбекистані, де створено республіканський центральний заочний інститут, у якому навчається понад 12 000 учителів.

ПОГОВОРИМО ПРО СЕМІНАРИ

Вивчення героїчної історії КПРС, її величезного досвіду боротьби за соціалізм має вирішальне значення в підготовці висококваліфікованих, ідейно-загартованих педагогічних кадрів. Ось чому така велика увага надається в нашому інституті кращому засвоєнню знань з цього предмета.

На першому курсі мовно-літературного факультету всі студенти серйозно і охоче слухають лекції з історії партії, готуються до семінарських занять і беруть активну участь в обговоренні питань, які виносяться на семінари. Майже всі студенти ретельно конспектують і вивчають рекомендовану програмою літературу, використовують матеріали лекцій у своїх виступах на семінарах.

Так, останній семінар на тему: «Ленінська теорія соціалістичної революції» пройшов дуже жваво. Питання, винесені на обговорення, були досить складні, але цікаві. Активно виступали студенти з питань: «Загальна криза капіталізму і поглиблення її після другої світової війни», «Марксизм-ленінізм про загальні закономірності і національні особливості переходу різних країн до соціалізму». З критикою «націонал-комунізму» змістовно виступили студенти Л. Недбайло (український відділ), А. Прасол (російський відділ).

Сумлінно готуються до семінарських занять студенти А. Максименко, А. Мамалига, В. Велнвченко, О. Александрович (1 група) і Г. Орел, С. Фатєєва (2 група, російський відділ), В. Опольська, В. Яроцька, Н. Цюпа і ін. (український відділ). Їх виступи на семінарах завжди чіткі і свідчать про вдумливий підхід до вивчення історії партії.

Є і такі студенти, які, сумлінно і уважно вивчаючи цю дисципліну, виступають на семінарах невдало, бо погано володіють мовою.

Недостатньо працюють над засвоєнням курсу з історії партії студенти Г. Бичок, М. Солодуха (укр. відділ), С. Мозгов, М. Пономаренко (рос. відділ). Студенти М. Біляк, Т. Гнатюк (укр. відділ), В. Галух, Н. Діброва, В. Линник, І. Марус, А. Сташкевич могли б значно краще виступати на семінарах, якби більш наполегливо до них готувались.

Деякі студенти вважають, що вони надають товаришам «допомогу», підказуючи. Особливо активні «суфлери» А. Фисюк, Г. Чендєва, А. Хардікова (рос. відділ) і ін. Цим вони, та їм подібні, приносять тільки шкоду своєму товаришеві. Взагалі «розмови» на семінарських заняттях і навіть на лекціях деякі студенти вважають цілком нормальним явищем.

Бажано, щоб на сторінках нашої газети студенти висловили свої думки про поліпшення роботи семінарських занять, про підготовку до них.

Наближається кінець II семестру і зараз студентам особливо наполегливо і серйозно треба взятися до навчання, посилити вимогливість до себе.

Ф. СЛОБОДИНСЬКА.

Виховуємо любов до музики

★ ★ ★ ★ ★ ★

Учениця 4 класу **Н. Іванова** за допомогою викладача **В. С. Кононенка** вчиться грі на сопілці.

(Фото вгорі).

Улюблений інструмент учениці 2 класу школи № 38 **Галі Петриченко** — скрипка. Викладач **З. О. Дашак** задоволений грою дівчинки. (Фото внизу).

Перший урок

Приблизно місяць тому я йшла в інститут, щоб провести свій перший урок з хору та музичної грамоти.

Все безліч разів продумано і передумано. І все-таки скільки сумнівів, хвилювань, тривог! А що як, розхвилювавшись, все забуду? А що як не зможу знайти такі прості слова, такі приклади, щоб діти зрозуміли, щоб їм було цікаво? А що як... І таких «а що як...» було чимало.

Дзвоник. Заходжу в клас. Викладач О. І. Щербакова знайомить зі мною дітей. Починається урок. Шістдесят пар допитливих очей пильно стежать за кожним моїм рухом, шістдесят малят ловлять кожне моє слово. А в мене спочатку все попливло перед очима. Поволі оволоділа собою. Так минув перший урок, за ним другий, третій...

Діти виявляли велику активність. На кожне поставлене мною запитання піднімається ліс рук, усі горять бажанням відповісти, так що губишся, не знаєш, кого викликати.

З захопленням маленькі співаки виконують «Пісню про Леніна» С. Тулікова, «Майскую пионерскую» і чехословацьку пісню «Ивушка», що одразу ж полюбилася їм. Зараз ми розучуємо пісню А. Хачатуряна «Про що мріють діти».

Не знаю, чи встигли діти звикнути за цей короткий час до мене, але я до них дуже прив'язалась і кожного разу з нетерпінням чекаю неділі — дня зустрічі з моїми маленькими друзями.

Н. ОПАЛЕНКО.

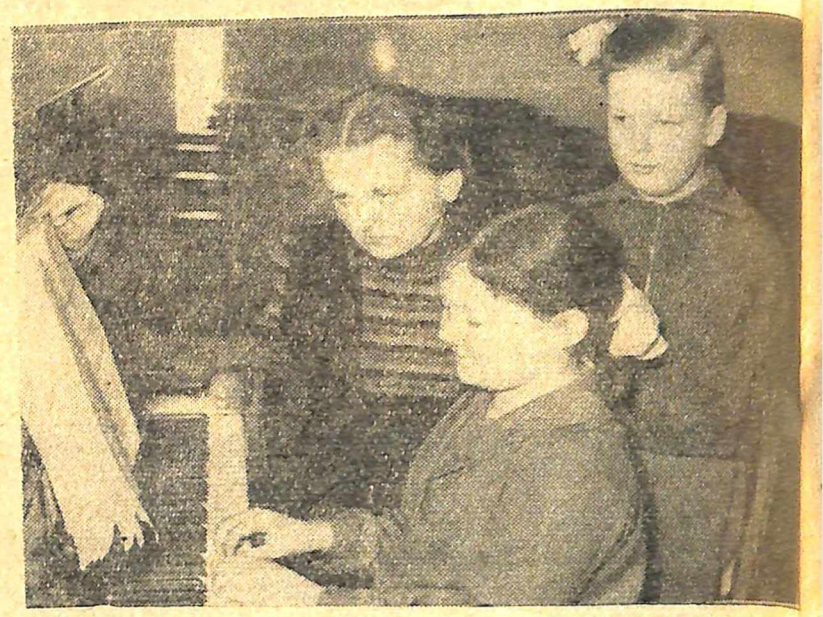

Студентка **Г. Крестовська** сфотографував її під час мовно-літературного факультету (рос. відділ) на практиці. Наш фотокореспондент уроку з ученицями. Студентка набуває навичок позакласної гурткової роботи.

Наші побажання

У минулому навчальному році на мовно-літературному факультеті була введена друга спеціальність — учителя співів.

Що й казати — не все гаразд було в роботі кафедри музики з перших днів її існування: невистачало музичних інструментів, не було відповідних викладачів, погано був організований навчальний процес. Та й самі студенти не досить серйозно ставилися до оволодіння новою спеціальністю: часто пропускали лекції з музичних предметів, не готувалися до практичних занять. А у деяких студентів просто невистачало музикальних здібностей.

В цьому навчальному році інститут закупив багато нових музичних інструментів, штат викладачів кафедри музики значно збільшився, при інституті працюють дитячі музичні колективи.

Через рік наш факультет вперше випустить фахівців двох спеціальностей — вчителя мовника і співів. Зважаючи на те, що майбутні випускники досить пізно почали займатися музикою, потрібно особливу увагу зараз звернути саме на музикальну їх підготовку. Адже IV курсу залишилося бути в інституті трохи більше року!

З першого вересня 1958 року у студентів - четвертокурсників починається активна музична практика в школах Києва. Для того, щоб успішно провести цю практику, необхідно зараз усім студентам включитися в роботу дитячих колективів. Робота в них покаже кожному з нас його основні недоліки, на які необхідно звернути увагу в першу чергу.

Щодо кафедри музики, то вона повинна потурбуватися про основні, необхідні для вчителя співів підручники і практичні посібники, яких, на жаль, до цього часу ще немає.

Л. ГРЕКОВ,
М. ПРЯДКА.

Музичний лекторій у школі

Протягом останніх років у середніх школах республіки запроваджено вивчення музики і співів.

Але організовано цей процес ще незадовільно. Заняття часто зводяться лише до розучування пісень. Ні теоретичних знань, ні знань з історії музики діти не одержують.

У цьому навчальному році кафедра музики нашого інституту зробила цінний почин у справі естетичного виховання учнів. Силами студентів нашого інституту і викладачів кафедри в школі № 92 відкрито перший міський музичний лекторій.

Першою була прочитана лекція «Горький і музика» в зв'язку з 90-річчям з дня народження великого письменника. Перед студентом Л. Грековим, який готував доповідь цю тему, стояло складне дання: просто, дохідливо хоплююче розповісти дітям Горького як про людину красної душі і великого тителя та цінителя музики. дент справився з завданням.

У концерті, який відб після лекції, виконуваз улюблені музичні твори сьменника. Драматичний гу інсценував оповідання Горь «Челкаш». Інсценіровка сп воджувалася добре підібра музикою з симфонічних т П. І. Чайковського. Така ін ніровка наочно показала, музиці можуть бути вира людські почуття, думки, ки. Концерт, гаряче сп нятий маленькими глядачам слухачами, показав, що ка ра організувала дійсно кор справу.

У програму лекторію вх також теми: «Як слухати м ку», «Музика для дітей». організовано зустріч з комп торами України та вечір ро ської пісні.

Ми сподіваємось, що цей ний захід одержить акт підтримку серед музи громадськості міста. Каф музики не думає обмежуват одним лекторієм, а, залуча все більше студентів, від ще декілька лекторіїв у лах міста.

Такі лекторії принесуть лику користь не тільки учн але й студентам.

О. БЛАН
студентка I курсу мо літературного факуль

На цьому знімку ви бачите учнів шкіл Київської області. В оркестрі народних інструментів вони грають на домрах.

Нам на користь

Я дуже люблю музику і тому була рада, коли дізналася, що мене прийняли у студію при кафедрі музики та співів. Ми будемо вивчати теорію музики, музичну літературу, вчитися грі на музичних інструментах.

На заняттях хору ми розучуємо нові пісні, на заняттях з теорії вивчаємо музичну грамоту: нам розповідають про життя і творчість видатних композиторів.

Частина учнів відвідує заняття з сольних співів: тут слідкують за правильною постановкою голосу, дають спеціальні пісні для розучування.

Дуже добре, що відкрили цю студію. Вона дасть учням хорошу музичну освіту.

ПРЖЕВАЛІНСЬКА,
учениця 9-го класу.

Який це могутній педагогічний засіб — хорові співи. В пісні, особливо в хоровій, є взагалі не тільки дещо пожвавлююче, освіжаюче людину, але щось таке, що організує працю і настроює дружних співців до дружного діла. Ось чому наші селяни співають хорову пісню в час всякої роботи, яка вимагає об'єднання сил, ось чому в школу слід ввести пісню: вона кілька окремих почуттів зливає в єдине сильне почуття і кілька сердець — в єдине сильнодіюче серце.

К. УШИНСЬКИЙ.

Нова дисципліна

У цьому році для студентів IV курсу мовно-літера ного факультету організовано лекції та індивідуальн няття з музичної літератури, де особливу увагу звернено на методику викладання цього предмета.

Четвертокурсники готують також ряд лекцій про тя і діяльність окремих композиторів. Ці лекції бу прочитані у дитячих колективах міста.

Понад місяць студенти IV курсу проходили пас практику в дитячих музичних колективах, що ст при інституті. Деякі студенти нашого курсу (Г. Рог Л. Греков, Н. Балабан та інші) включилися і в акт практику.

Практика дасть студентам можливість безпосеред ознайомитися з характером майбутньої роботи в шк

В. ЛОГВИНЕНКО, І. ЛУЖЕЦЬКА
студенти IV курсу мовно-літературного факульте

В. ВОЙТКО.

Суть християнських свят і обрядів

Невід'ємною ознакою всякої релігії є релігійний культ. Він знаходить своє виявлення як у фанатичній вірі в надприродне та у вірі в містичні істоти богів, ангелів, чортів, так і в певних практичних діях по задобренню, розгуленню божества, якими є молитви, релігійні обряди і свята. Християнство як світова релігія також має цілу систему своїх свят і обрядів, які присвячені Ісусу Христу, його матері, а також багатьом «святим» і «великомученикам».

Цікаво відзначити, що раннє християнство не знало обрядності. Більше того, щоб привернути до себе увагу широких мас населення, воно надзвичайно спростило різноманітні обряди політеїстичних релігій. Проте з часом християнство, ставши на службу експлуататорським класам, не змогло обійтися без обрядів, і протягом довгих років отці церкви виробили і канонізували велику кількість свят і обрядів.

Специфічно християнські свята і обряди почали з'являтися десь з II століття н. е. До того часу віруючі християни відправляли свята, запозичені з іншої релігії, наприклад, іудейської. Так, разом з іудеями християни святкували суботу у відповідності з біблейською легендою про те, що бог створив світ за 6 днів, а на сьомий день відпочивав («субота»—означає «спокій»).

Пізніше у християнстві було встановлено святкування «неділі», тобто першого після суботи дня, який у східних народів древності почитався як «день сонця». Навіть зараз у ряді мов слово «неділя» перекладається як день сонця (німецьке — Sonntag, англійське — Sunday тощо). При імператорі Костянтині в IV столітті «неділя» була проголошена загальним днем відпочинку по всій Римській імперії. Отже, святкування неділі виникло у давніх народів задовго до того, поки жреці християнської церкви зв'язали його з «воскресінням» міфічного Христа.

З іудейської релігії перейшло до християнства і таке свято, як «пасха» (в перекладі на нашу мову «умилостивлення»).

Це свято має свої глибокі корені, які тягнуться до первісного ладу. Виникло воно як свято весни і святкується незабаром після весняного рівнодення і повного місяця, відображаючи «воскресіння» природи, «воскресіння» рослинності і т. д. Християнська пасха почала святкуватися з III століття н. е.

Свято пасхи у християнстві полягає в тому, що воно виражає нібито страждання, смерть, а потім воскресіння Христа.

Ще за багато століть до нашого літочислення нам відомий культ «померлих» і «воскреслих» богів, як-от Озіріса в Єгипті, Мітри — в Персії, Аттіси — у Фракії тощо. Цей культ богів-мучеників був перенесений і в християнство. Таким богом став міфічний Христос, син божий, який нібито посланий богом отцем на землю, щоб муками і своєю смертю спокутувати гріхи людей, а потім воскреснути і вознестися на небо.

Щоб укріпити віру в цю біблейську легенду отці церкви розробили досить складну обрядність цього свята, розробили спеціальні церковні служби, написали пасхальні пісні і музику, обставляли і обставляють пасхальні церковні служби дуже пишно і урочисто.

На Русі пасха стала святкуватися після запровадження християнства, тобто з X ст. У наших давніх предків слов'ян були свої весняні свята. Вони були перероблені в дусі християнства і ввійшли як обряди до головного релігійного свята — пасхи.

Раз за євангельськими сказаннями Христос страждав і мучився, то те ж саме повинні зазнавати і віруючі. Для цього церковники ввели великий піст (7 тижнів), який передує великодню. Під час посту віруючим забороняється їсти скоромне. Довготривалий період посту введений для так званого «очищення» віруючих від гріхів.

Проповідь посту служителями церкви є просто лицемірством, яке розраховане на те, щоб тримати у покорі довірливих простаків.

Широко пропагують служителі культу так званий «страсний тиждень», тобто останній тиждень посту.

У капіталістичних країнах, під час «страсного тижня», «святі отці» проповідують примирення класових суперечностей, дурять віруючих ідеями «всезагального прощення і любові».

Під час «страсного тижня» служба божа правиться щодня. І вже апогею вона досягає на самий великдень. Святкове богослужіння огорнуто тут в особливу форму, щоб вплинути на емоції віруючих, полонити їх розум і серце. На перше місце під час цього богослужіння виставляється культ хреста, як символ страждання і смерті Христа.

При цьому служителі християнської церкви запевняють, що хрест — це саме той атрибут, який безпосередньо зв'язаний з Ісусом Христом і тільки з ним. Проте це далеко не так. Хрест як магічний символ зустрічається давно: і в древньому Єгипті, і в Вавілоні, і в Індії, і в Мексиці, і в Китаї, і, що особливо характерно, задовго до виникнення християнства. Іншими словами, хрест — це пережиток стародавніх вірувань політеїстичних релігій, який був перенесений у християнство, де починаючи з VII—X ст.ст. н. е. став символом мук Христа і його розп'яття.

На великдень віруючим дозволяється розговлятися (їсти скоромне), але робити вони це мають право лише після закінчення ранкової служби і після освячення продуктів священиком. Пасха супроводжується такими обрядами, як фарбування яєць, випікання спеціальних здобних хлібів (пасок) тощо.

Обряд цей раніше не мав релігійного забарвлення. Так, в умовах родового ладу люди довгий час недоїдали під час зими, щоб краще поїсти і сильніше себе почувати весною, під час польових робіт. А відчувши прихід весни, вони пекли білий хліб (печені паски). І, звичайно, в таких умовах цей білий хліб був ознакою свята. Щось подібне було з молочними продуктами, які у вигляді сиру і масла відкладалися спеціально на весну. Те ж саме з таким немаловажним продуктом харчування, як яйця. Навесні, як відомо, починають нестися кури, і це давало первісним людям додатковий їстивний продукт. Проте в умовах низького розвитку виробництва первісних людей яйця були продуктами розкоші, вони призначалися для духів. Щоб зробити їх більш принадними, їх обмазували кров'ю, пізніше почали фарбувати червоною або якоюсь іншою фарбою. Всі ці залишки політеїстичних обрядів слов'ян церква зберегла, надавши їм відповідно іншого значення, зокрема підпорядкувавши всі ці обряди культу Христа.

Отже, твердження церковників про те, що християнські свята і обряди встановлені самим богом, є вигадкою, як вигадкою є і сама особа Христа.

Відправлення цих свят і обрядів є пережитком ганебного минулого.

У нашій країні переважна більшість людей перестала вірити в бога і не відправляє релігійних свят і обрядів.

Радянський народ виробив свої революційні свята як символ перемоги соціалізму, як вираз революційної солідарності трудящих.

ФЕЙЛЕТОН

Швидко, зручно і... ненадійно

Дуже зручна штука — телефон! Встромив палець в дірочку, покрутив, набрав номер і — гу-гу, пробачте — др-р-р-р — говори скільки хочеш, але не забувай, що десь на другому кінці провода вже чекають, коли ти звільниш «механічну баришню», у якої дуже таке лірично-технічне ім'я — Атеес...

Та не завжди можна з одного заходу стати щасливим співрозмовником. А втім — трошки історії.

Казав нам дід, що ще піввіку тому треба було проходити спеціальне тренування по секції крутіння ручки телефону. Крутити можна було правою або лівою рукою, якщо права втомлювалась. Поки ви крутили, ви роздумували, чи не краще піти до потрібної вам людини... Та ось у трубці щось захрипіло, почувся далекий-далекий голос; ви кричите, щоб він говорив, а не кричав; кілька хвилин ви розмовляєте з телефонним співбесідником таким шаленим голосом, ніби перегукуєтесь з ним через два села.

Але це було давно. Зараз до ваших послуг телефони найновішої конструкції, вам допомагає лірично-механічна Атеес. Вам залишається поворухнути кілька разів одним тільки пальчиком, набрати потрібний номер і... Та не будемо забігати наперед. Простежимо краще, як це все робиться у нас в інституті.

В одному з кабінетів (чи деканатів) сидить людина. Вона зайнята якоюсь важливою справою, раз за разом позираючи на годинника. Ось рука заклопотано тягнеться до телефону, треба кудись подзвонити, одержати якусь довідку. Трубку знято, палець швидко набирає ...0... 9... Важкі хвилини чекання. Гудка немає, а до дзвінка ще дальше. Людина дуже спішить. Вона кидає трубку на апарат, знову здіймає її, знову — ...0...9...0.::9::,0,,,9,,, Але що це? Замість чарівного гудка міської станції у трубці — далекий, немов з того світу, голос, який настирливо намагається зв'язатись з пральнею № 7.

Трубка з брязкотом займає своє місце на приємно виблискуючому чорним ебонітом телефонному апараті. А людина, вкрай розлючена, кидається до пальта, швидко одягає його (не помічаючи навіть, що це чуже) і біжить до найближчого телефону-автомата, обмірковуючи по дорозі ще одну важливу проблему — де дістати 15 копійок...

Леонід КРУПА.

Фотовікування

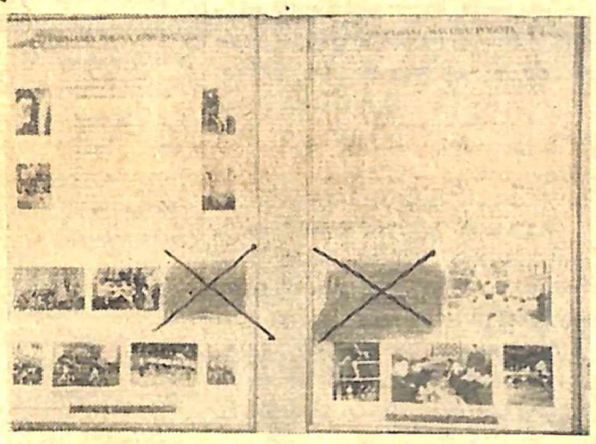

Плями, відмічені хрестиками, це місця, на яких колись були фотознімки. Так, деякі наші студенти, прізвища яких поки що встановити не вдалось, псують стенди, вітрини тощо.

Треба, нарешті, дати по руках цим збирачам фотознімків.

Як у вас, так і в нас

6 годин 45 хв. ранку. По коридорах чути енергійне калатання у дзвоник, хрипкий голос якого ледве проникає в кімнати, в яких якраз спокійно, мирно сплять.

Студентів з тонким слухом він будить, примушує перевернутися на другий бік або старанно затулити друге вухо від настирливого і надокучливого звука. Решті, особливо охочим до сну, він не завдає навіть такого «клопоту».

Так виконується наказ директора інституту про обов'язкове проведення ранкової гімнастики в першому і другому гуртожитках. Дзвоники придбали, вони дзвонять, а студенти... сплять краще, ніж до цього.

ДСТ «Буревісник», профком, комітет комсомолу, лікар т. Волинський і кафедра фізвиховання не зробили нічого, щоб перевірити, як проводиться ранкова гімнастика в гуртожитках, хоч недоліки її вже відмічали мешканці гуртожитку № 3 в статті «А як у вас?».

Ми можемо відповісти на запитання наших товаришів: «Як у вас, так і в нас...,».

Т. БЕРДНИК,
В. ОРЛОВСЬКИЙ,
мешканці гуртожитків № 1 і № 2.

Хто вийде переможцем?

Комітет комсомолу інституту на честь 40-річчя ВЛКСМ оголосив змагання на кращу організацію роботи в комсомольській групі.

УМОВИ ЗМАГАННЯ

Жодного пропуску лекцій без поважних причин.

Повна академічна успішність всіх комсомольців групи.

Кожному комсомольцеві комсомольське доручення.

Краще проведення групових тематичних зборів, присвячених 40-річчю комсомолу.

Активна участь групи у факультетському вечорі, присвяченому 40-річчю ВЛКСМ.

Кожний комсомолець групи повинен прочитати під час літніх канікул для молоді міста і села не менше 3 лекцій або бесід з історії комсомолу.

Активна участь кожного комсомольця групи в гуртках художньої самодіяльності, у виставці робіт образотворчого мистецтва, у змаганнях по спортивній роботі.

Комсомольська група-переможниця буде нагороджена путівкою для екскурсії до Москви.

Нещодавно відбувся спортивний вечір, на якому було підведено підсумки спортивно-масової роботи за 1957 рік.

Н а ф о т о: голова правління спортивного клубу **Л. Філіпова** вручає студенту **М. Мельнику** майку чемпіона і цінний подарунок.

„Весна іде“ із запізненням

Цього вечора чекали з інтересом і нетерпінням. Ідея проведення такого вечора не була новою: два тижні тому студенти історико-філософського факультету державного університету провели вже свою «Зустріч з весною», де було багато пісень, дотепів і головне — квітів.

У неділю, 6 квітня, відбувся вечір відпочинку мовно-літературного факультету у нашому інституті. Зараз, після вечора, запитуємо себе: які головні досягнення його і в чому його хиби?

Перш за все організатори вечора не зуміли створити «весняної» атмосфери, не добилися того, щоб у глядачів виник весняний, бадьорий настрій, тепле і світле відчуття весни. Лише укріплений на сцені напис з паперових квітів говорив про весну...

Можуть сказати, що студенти у заявках просили виконати «не весняні» твори. Але яку частину заявок задовольнили? Щонайменшу: чотири чи п'ять. При бажанні ж можна було виконати десятки творів, любимих молоддю. Часу було обмаль? Тоді чому вечір замість вказаних 18 годин почався о 19 год. 15 хв.? Можливо, це був символічний початок: мовляв, і в дійсності весна цього року спізнюється?.. Тільки — навряд...

Конферанс В. Шарапи і А. Конака був настільки нецікавим і прісним, що глядачі невимовно раділи, коли «гуморески» закінчувалися. Завісу закривали, коли цього не слід було робити.

У першому відділі концерту були і цікаві, безумовно, змістовні номери: Лінник виконав пісні радянських авторів і зарубіжних композиторів, Толстихін майстерно прочитав байки С. Михалкова і виконав дотепну жанрову сценку «В їдальні».

Але повторюємо — ми чекали значно кращої програми.

У другому відділі виступали гості — учасники художньої самодіяльності — робітники заводу «Ленінська кузня». Їхній репертуар і конферанс були більш різноманітними і свіжими, тому сприймали їх тепліше. Майстерно було виконано інструментальним квартетом «Вальс» Тихонова, «Підмосковну кадриль» Карамищева.

Дуже добре, що зміцнюється дружба між нашими студентами і робітниками заводів, підприємств. Але треба, щоб наша самодіяльність не відставала!

Як бачимо, вечір був лише першою ластівкою, яка, на жаль, ще не зробила весни.

В. ТАТАЄВ,
студент II курсу мовно-літературного факультету.

Важливе доручення

Морозний вечір. На землю падають пухнасті, білі сніжинки. По вулиці ідуть дівчата з червоними пов'язками. Хто вони? Що роблять на вулицях міста після восьмої вечора? Ці запитання бачимо на обличчях більшості зустрічних людей.

Ось ідуть двоє школярів. Дівчата підходять до них. Зупинились і щось говорять.

— А де твоя мама?

— Мама дома, а татко пішов рвати зуби до лікаря.

— Скільки тобі років?

— П'ять.

Дівчата запитують, де живе Валерій і ведуть його додому. Не проходять вони і кількох метрів, як назустріч іде схвильована жінка — мати хлопчика. Вона розповідає, що хлопчик вийшов з дому і через кілька хвилин зник кудись. Мати сердечно дякує дівчатам.

Після чергування в міліції задоволені дівчата повертаються до гуртожитку. Задоволені ними і працівники дитячої кімнати № 5, де систематично працюють студентки.

Л. ГИРЕНКО,
студентка I курсу педагогічного факультету.

Добрий початок

В один з вихідних днів група першокурсників дошкільного відділу швидко прямувала на вокзал: студенти поспішали до своїх підшефних — дітей Боярського дитбудинку.

Лунають пісні, чути веселий сміх, а подекуди — жваві суперечки відносно шефства... Кожен щось пропонує, висловлює свою думку.

Шефів чекали з нетерпінням. Знайомство розпочалося з робочої кімнати першокласників. Після радісних привітань кожен з нас сів за стіл, де зосереджено працювали малята. Непомітно познайомилися. Діти охоче розповідали нам про все: про успіхи у навчанні, про свої розваги, про улюблені казки. А у куточку одна із студенток, зібравши навколо себе малят, читала їм цікаве оповідання...

Потім разом з дітьми ми танцювали, співали; по телевізору проглянули мультиплікаційний фільм. Цікаво і непомітно пройшов час. Нам дуже сподобалося в дитбудинку. Шефство над наймолодшими вихованцями, безперечно, допоможе і нам і дітям.

Наші підшефні пообіцяли краще вчитись і відмінно поводити себе.

На прощання ми з малятами сфотографувалися і подарували їм іграшку — «Кремлівська башта». Діти залишилися дуже задоволеними.

З цього дня ми твердо вирішили, що часто буватимемо у своїх підшефних, систематично будемо їм писати, посилатимемо книги.

Л. СИДОРСЬКА.

Цікаві цифри

...Кожен рік з друкарських верстатів усіх країн світу сходить понад **п'ять мільярдів книжок.** Радянський Союз випускає книг більше, ніж будь-яка інша країна світу. По виданнях перекладної літератури наша країна займає перше місце в світі.

...Які автори найбільш популярні в світі? І по числу перекладених творів, і по кількості мов, на які вони перекладені, попереду — великий російський письменник Лев Толстой. За Толстим іде великий англійський драматург Вільям Шекспір і великий датський казкар Ганс Хрістіан Андерсен. Наступні чотири місця поділяють автори: Максим Горький, Антон Чехов, Оноре де Бальзак і Джек Лондон.

(«Кур'єр Юнеско»).

Кіно як знаряддя педагогічної праці

У нашому інституті майбутні фахівці педагогічної справи, вивчаючи спеціальний курс «Учбове кіно», набувають знання з питань техніки та методики використання кіно на уроці та у виховній позакласній роботі. Після оволодіння кіноапаратурою та ознайомлення з методикою роботи студенти складають державний екзамен та одержують права кінодемонстратора, які дають їм змогу користуватися **міськими** та обласними фільмотеками.

Своє вміння використати екранні посібники унаочнення студенти випробовують та закріплюють під час педагогічної практики та в підшефних дитячих закладах.

Фільмотека кафедри навчального кіно має в своєму складі досить велику кількість діафільмів — понад 2500 — та біля ста учбових кінофільмів. Ця фільмотека використовується студентами під час роботи в школі.

Але ми вважаємо, що цього занадто мало. Бракує практики в самому інституті, де б студенти навчалися майстерно використовувати учбові кінофільми на лекціях.

Ще дуже мало викладачів різних кафедр нашого інституту використовують учбове кіно в своїй роботі.

На жаль, в наукових гуртках студентів засоби дослідження з використанням кіно ще також не зайняли належного місця.

Для більш широкого запровадження учбового кіно в навчальний процес в інституті найближчим часом будуть обладнані декілька кінофікованих аудиторій; лаборанти всіх кафедр зараз готуються до екзаменів на одержання прав кінодемонстратора. Крім того, на кафедрі навчального кіно буде обладнано методичний кінокабінет, де студенти та викладачі інституту зможуть проводити відповідну роботу по підготовці до уроків та лекцій з використанням учбового кіно.

При кафедрі буде обладнана кінолабораторія для обробки кінплівки, що дасть змогу використовувати кінзйомки в науково-дослідній роботі та виготовляти наочні посібники.

Т. АБРАМОВА,
завідуюча кафедрою учбового кіно.

Видатний пролетарський поет

(До 75-річчя з дня народження Д. Бедного).

У 1913 році В. І. Ленін в листі до М. Горького писав: «Чи бачили «Байки» Дем'яна Бедного? Вишлю, коли не бачили. А коли бачили, черкніть, якої думки».

Тоді ж великий вождь пролетаріату звертався до редакції газети «Правда» з закликом підтримати Д. Бедного, допомогти йому:

«Відносно Дем'яна Бедного продовжую бути за... Гріх буде на вашій душі, великий гріх... перед робітничою демократією, якщо ви талановитого співробітника не притягнете, не допоможете йому».

Цей великий інтерес Леніна до творів поета свідчить про те, що вже напередодні Великого Жовтня в особі Дем'яна Бедного він бачив виразника і захисника інтересів революційного народу.

Дем'ян Бедний (Ю. О. Придворов) все своє життя зв'язав з народом, з його авангардом — Комуністичною партією. Народу він присвятив і «ліру свою». В одній із своїх дожовтневих поезій він писав:

Родной народ, страдалец трудовой,
Мне важен суд лишь твой,
Ты мне один судья прямой,
нелицемерный,
Ты, чьих надежд и дум —
я выразитель верный...

Звертаючись у своїх віршах та байках до широких мас трудящих, Д. Бедний намагався писати свої твори у простій народній формі. І це не випадково. Вийшовши з гущі народу, поет добре знав його життя, його інтереси, звичаї, його багату і яскраву мову.

Уже перші вірші Д. Бедного користувались великою популярністю серед передових робітників як твори, що революціонізували свідомість трудящих («О Демяне Бедном, мужике вредном», «Лена», «Полна страданий наша чаша» та інші). У своїх численних байках поет у зрозумілій народу формі роз'яснює складні політичні питання, викриває антинародність буржуазних партій, говорить про необхідність єднання народу в боротьбі проти самодержавства («Кларнет и рожок», «Лапоть и сапог», «Шпага и топор», «Трибун»).

В роки громадянської війни

Д. Бедний на передовому посту революційної поезії. Його вірші, байки, пісні, фейлетони, написані в улюбленій поетом народній формі, розповсюджувались серед червоноармійців як полум'яні заклики до перемоги у боротьбі з білогвардійцями та інтервентами.

Такі вірші, як «Проводы» (згодом популярна народна пісня), «Танька — Ванька», «Под Казанью», «Манифест барона фон-Врангеля», допомагали бійцям Червоної Армії боротися за ідеї Комуністичної партії, вчили ненавидіти ворогів. Невипадково Д. Бедний був першим письменником, нагородженим за літературну роботу орденом Червоного Прапора.

У роки мирного будівництва Д. Бедний створює вірші на теми праці та побуту радянських людей, а також засобами поезії веде боротьбу з зовнішніми та внутрішніми ворогами Радянської держави.

В ці роки він створює такі немеркнучі твори громадянської лірики, як вірші про В. І. Леніна, пройняті глибокою людяністю та скорботою («Любимому», «Снежинки»).

Творчий шлях Д. Бедного не був, однак, прямим. У тридцяті роки поет допустив ряд ідейно-політичних помилок, коли у п'єсі «Богатыри» та вірші «Слезай с печки», невірно відобразив історичне минуле російського народу, а сучасна радянська людина зображалась ним як лодар, що спить на печі. Принципіальна партійна критика допомогла поету знову стати на шлях високоідейної радянської поезії.

У роки Великої Вітчизняної війни Д. Бедний знову у перших рядах радянських поетів, що закликали до священної боротьби за свободу і незалежність Радянської Вітчизни.

Твори Д. Бедного яскраво відображають шлях народу до революції, великий подвиг у його боротьбі за радянську владу, будівництво соціалізму, священну народну війну проти фашистського варварства. Написані у традиції передової російської поезії, на основі народної творчості, вони заслужено користуються популярністю в народі, а Дем'ян Бедний назавжди увійшов в історію радянської літератури як один із основоположників соціалістичної поезії.

К. ВАНІН.

Редактор В. ВОЙТКО.

БФ 02666. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друк. КДПІ, Франка, 44. Зам. 305.